

לי ברטוב

מקדשו של האדם המיויאש

הפילוסופיה של לב שפטוב והתרבות העברית

מוסד ביאליק • ירושלים

תוכן העניינים

9	דברי הקדמה
11	הערה על הפניות בספריו של שسطוב

שער ראשון: הקדמה לפילוסופיה של שسطוב

15	פרק ראשון: מקייב לפניו
15	ביוגרפיה קצרה
23	קוויים ליצירתו של שسطוב
29	פרק שני: הפילוסופיה של הטרגדיה
32	דוסטובייבסקי וניטשה 'אנשי המורת'
36	שמייתת הקראקע ו שינוי הערכיהם
38	החומה
44	הפרידה מטולסטוי
45	המוסר של הטרגדיה
47	טרגדיה ואסתטיקה
48	פילוסופיה והטפה
	שسطוב ומחפשי האלוהים – הרנסנס הרוחני והדתי
54	של 'טור הכסף' ברוסיה
	'אדם עליון' או 'אדם תחתון'? – הפרשנות לניטשה
56	בין שسطוב לבין מחפשי האלוהים
	מתנות הנבואה – הפרשנות לדוסטובייבסקי בין שسطוב
61	לבין מחפשי האלוהים

	פרק שבעי: יצירה יש מאין – הערכה על אורי ניסן
208	גנסין משורר של חוסר תקווה – צ'וב בפרשנותו של
212	שסטוב שאלת ואי פתונה – גנסין קורא את שסטוב
216	
223	פרק שמיני: שסטוב בפלשתינה
228	גרשם שלום וולטר בניימיין: 'עמק גביה חסר שבילים'
231	נספחים
231	נספח א: מכתבי היל צ'יטילין ללב שסטוב (1906–1905)
	נספח ב: מכתבו של ללב שסטוב לאביו מהקונגרס
238	הציוני (1898)
244	רשימת קיצורים ביבליוגרפיים
261	מפתח

דברי הקדמה

את היכרותי עם לב שسطוב אני חבה להלל ציטילין, שלולא שני מאמריו הנחדרים מתחילה המאה הקודמת על הפילוסוף ייתכן שלא הייתה שומעת עליו כלל. כמו של שسطוב הר' אין שגור בפינו, והוא פחות או יותר נשכח. השאלה מדוע כך אירע מעניינת וחשוכה בפני עצמה, אך לא עוסק בה כאן.

בספר זה ביקשתי להציג פרשנות לפילוסופיה של שسطוב באופן שזו השתקפה לי מעבודותיו. ניתחתו את הנושאים המרכזיים של מחשבתו, אך לא יכולתי להידרש לכלום. שתי מטרות עיקריות עמדו לפני עיני. הרשותה היה לברר את מושג האמונה של שسطוב, שנראה לי מעורפל. ראיתי שרבים מציגים את שسطוב כפילוסוף דתי, באופן שלא מתאים לתודעה ככל שהתרחבה היכרותי עם מחשבתו הבנתי שכדי לקרוא לשسطוב פילוסוף דתי עליינו לבחון את האופן שבו הוא עצמו נדרש למושג הדת. התמונה העולה היא של פילוסוף המעדער על המושגים המודרניים של דת וחילון, ואשר הצעיר זרם רעיוני שחורג מהנרטיב המוכר לנו על התפתחות החילון.

המטרה השניה שעמדה נגד עינוי הייתה להשוו את הזיקה של התרבות העברית למוחשבתו של שسطוב בראשית המאה העשרים, קשר שהוא ברור פעם אבל הלא ונשכח עם השנים עד שכמעט ולא נותר לו זכר כלל. גיליתי של פילוסופיה האקויסטנטציאלית של שسطוב הייתה תפקיד מרכזית בעיצוב הספרות העברית בראשית המאה העשרים, עד כי נראה שגם השכחה משטוב אבדו לנו ממקפאים מהותיים להבנתה. בחרתי למקד את המבט בעיקר בהשפעת

מחשבתו של שسطוב על יצירתם של יוסף חיים ברנר ואורי ניסן גנסין ולחשוף את הקשר העמוק בין שسطוב, קשר שיכל להציג את עבודתם באור חדש. עוד מצאתי שיש לבדוק מחדש את היזקה בין שسطוב לאיש הרוח היל צייטלין (שambilן שלושתם היה עד כה מי שזואה עם שسطוב). התמודדותו של צייטלין עם מחשבתו של שسطוב מספרת לנו סיפור על מאבק רוחני שלילווה את צייטלין במשך תקופה ארוכה בחיי.

אני מקווה שכאמצאות ספר זה אצליח להסייע במקצת את ההיסטוריה ממסלול ולהסביר את הפילוסופיה של שسطוב לשיח של ימינו, ولو רק כדי שנוכל לדאות עד כמה היא רלוונטית היום לא פחות משתייה בזמננו ולהיווכח כי הייתה מה שעשאה כל הזמן, אך לא ידענו לקרוא לה בשם.

לצערי לא אוכל לתת בספר זה פרשנות מלאה להגותו של שسطוב. עוד נראה כי הוא עצמו ניסה להתרחק מרעיונות מפורשים שעלוים להתפרש ('שיטה'). ואולם כדי שאוכל בכלל זאת למסור מהهو מרעיונותיו ולתאר את טענותיו כמכלול נאלצת לקבע הנחות ולמתוח קוו מקשר ביןיהן. מסיבה זו הריביתי ליצט את שسطוב עצמו, כדי שהקורא יוכל לשמוע את נימת קולו מעבר להסבירים, ולא פחדתי לחזור על טענות בהקשרים נחוצים. אני מתנצל מראש על כל טעות שעשיתי, אם בתיאור, אם בטענות, ואם היה זה עולמי הפנימי שלקח את המושכות. כמובן, מאחר שלא יכולתי להידרש בספר זה למכלול ההגות של שسطוב, שהוא רחבה ומסועפת, תמצאו בו אולי ורק חלק מההשלכות הפילוסופיות שמחשבתו מציעה.

היבור זה מבוסס על עבודת המוסמך שלי לתואר השני שהוגשה בשנת 2017, ולא יהיה יכול לצאת לאור בלי תמיכתם של כמה אנשים יקרים. בראש ובראשונה תודה נתונה 'פרופ' יונתן מאיר, ששימש לי מנהה, ומעלותיו של היבור זה נתנות במידה רבה גם